

70 Каквото що є продымалъ
през оуста та на-сѣй те, който
са ѿ вѣка прорόцы негови.

71 Избавление ѿ врагове те
наши, и ѿ рѣка та на-січки
те фнія, който мы не набыдатъ.

72 Да сотвори мілость съ
фтици те наши, и да помане
сватый свой забѣгъ:

73 Клѣтва та, съ коѧто се
заклѣ на Авраама фтица на-
шего: да дадѣ намъ:

74 Като се избавиме ѿ рѣцѣ
те на врагове те ни, да мѣ
пославшиме безъ страхъ,

75 Со святостью и съ правда
предъ него въ січки те дні
на-животатъ ни.

76 И ты, ѿтроче, ще да се
наречешъ пророкъ на-Бышиаго:
защото ще да вървиши
напрѣдъ предъ лицѣ то Господне
да мѣ приготвиши пожи-
тища та.

77 Да дадешъ разумъ спаси-
телей на людіе то мѣ, за
прошеніе на-грѣхове те имъ:

78 Заради милосердїе то на-
милость та на-Бѣга нашеаго, съ
коѧто мы є посѣтилъ востокъ
ѡ высота та:

79 Да просвѣти фнія, който
сѣдатъ въ темнота та, и въ
сѣнка та смѣрти, да ѿправи
нозѣ те ни на путь міренія.

80 Я ѿтроче то растѣше, и
оукрѣплавшесе въ дѣхата:
и бѣше въ пустыни те до
ѳній дѣнь, въ който трѣ-
буваше да се іѣви на Ісрайлъ.

ГЛАВА Б.

И БЫДЕС' въ фнія дні, из-
лѣзе заповѣдь ѿ Кесара А-
густа, да напишатъ січки
вселеннаа.

2 Тогдѣ написаніе быде пѣро-
во, като властебваше Куриней
въ Суріа та.

3 И ѿважа січки те да се
напишатъ сѣкой въ свѣтъ
си градъ.

4 И возлѣзе и Іоанифъ ѿ
Галїлѣа, ѿ граджта Назарета,
во Іѣдѣа та, въ граджта Даві-
довъ, който се наріче Биол-
леемъ, защото бѣше той ѿ
домжта и ѿ роджта Давідовъ,

5 Да се напише съ Маріа
ѡбрѣченна та за него жена,
коѧто бѣше непрѣдна.

6 И когдѣ бѣха фніи тамъ,
испѣлнихасе дні та да роди-
тѣа.

7 И роди сина своеаго пѣро-
венца, и повѣ го, и твари го
въ іаслы та: защото нѣмаше
за нихъ мѣсто въ гостиница
та.

8 И бѣха и пастыре въ фнія
страна, който бѣха, и бѣда
презъ ношъ та стадото си.

9 И єто, Іегло Господень
дойдѣ въ нихъ, и слава Го-
сподна си ѿзвѣти на ѿколъ:
и оуплашитъ съ големъ
страхъ.

10 И рече имъ Іегло: не
бойтесь: защото ви благо-
вѣствувамъ радость голема: